

नामुखामध्ये प्रक्षेपान्तं कृत्वा त्रिः प्रच्यावयतास्त्रिः प्रच्युतस्य हृदयमुत्तमं कुरुतादित्येवं-
खण्डप्रैषान्तं कुर्यात् ततोऽह्वाकविग्रहार्थे ग्रहग्रहणादि पात्रप्रक्षालनान्तम् ।

चरिते सर्वैः प्रशास्तः प्रसूहोति^{१)} ब्रूयात् ॥ १९ ॥ सर्वैर्विग्रहैश्चरिते सति
प्रसूहीत्येवं प्रशास्तारं प्रति ब्रूयात् ।

प्रसूतानां सर्पणम् ॥ २० ॥ प्रशास्त्रा प्रसूनामनुज्ञातानां सर्वविज्ञां सणं
भवति सदसो मध्याह्निर्निष्क्रमणं भवतीत्यर्थः . अत्र सर्पणशब्देन निष्क्रमणमे-
वोच्यते आवश्यकमूत्रपुरोषाद्यर्थम् न धिह्योपस्थानम् तद्धि सवनादौ (१०.१.१)
समाम्नातम् . काठके सोमातिरेकं रक्षेत्प्रशास्तः प्रसुवेत्युक्ते यथाप्रसृतं निःस-
र्पति संतिष्ठते प्रातःसवनमिति . मानवे च प्रशास्तः प्रसुवेति प्रेष्यति प्रसूताः
सर्पन्तीति . माध्यन्दिनाय प्रसर्पन्तीति सवनादौ सर्पणं पृथग्विहितमस्ति ॥ चतुर्दशी
काण्डिका ॥ १४ ॥

इति श्रोत्रिरग्निचिंस्तुतेन याज्ञिकदेवेन कृते कात्यायनसूत्रव्याख्याने नवमोऽध्यायः ॥

इति कातीये श्रौतसूत्रे नवमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥

प्रातःसवनमुपदिष्टम् । अथ माध्यन्दिनसवनमुपदिशति .

सर्पणादि माध्यन्दिनम् ॥ १ ॥ सर्पणमादौ प्रथमं क्रियते यस्मिन् तत्संदि .
माणं सवनं संदि भवति तस्यादौ प्रथमं सर्पणं कर्तव्यमित्यर्थः . तच्च धिह्यो-
पस्थानादि धिह्याभिमन्त्रणान्तम् सदोऽभिमर्शनादि (१.१.१) वा धिह्याभिमन्त्र-
णान्तमिति ।

होतृचमसे वसतीवरीः कृत्वा यज्ञमानाय प्रयहति ॥ २ ॥ सर्पणात्पूर्वमा-
ग्नीध्रीयस्य पश्चादुद्बुखोपविष्टस्य यज्ञमानस्य लोकद्वारीयसामगानम् ततः सर्पणम्
तदनन्तरमध्वर्युः होतृं हति . ताश्चाभिषवार्थिणिः प्रातःसवने येऽभिषवधर्मास्ते
त्रिष्वपि अभिषवेषु भवन्ति . परिशिष्टे प्रातःसवनं सवनप्रकृतिरिति ।

उत्तीषं ग्रावस्तुते ॥ ३ ॥ उषं शिरोवेष्टनवस्त्रं सोमसम्बन्धि . मानवे

१) Thus १., M pr. m., schol. at १०. ३. २३ and ७. १३. °सूही M sec. m. AB.